

Gospodarske stvari.

Cvétar, cvétni ubadar cvétni rilčkar.

I. (*Curculio* ali *anthonomus pomorum*. L.) Hroščič je pol centimetra (5 mm.) dolg in nekoliko ožji; je rujave barve s svetlejšimi poševnimi progami na ščitkih ali roženih krilih; te proge pa pozneje bolj belkaste postanejo; na zadnjem koncu zgornjih krilic ima po eno prav razločno črno-rujavo piko. Glave je črnkaste, rilček ima tenk in dolg. — Ličinka njegova je $\frac{1}{2}$ centimetra dolga, ima črno glavo; buba je rumenkasta. Hrošček ta prikaže se junija meseca, objeda mlado perjišče, a posebne škode s tem ne dela sadnemu drevju: prezimuje pod prstenimi kepami, kamenjem, in v razpoklinah stare drevesne skorije. Aprila in maja meseca prihodnjega leta prikaže se zopet na dan, oplodi se na cvétnih popkih sadnega drevja (najraje na jabolčnih in hruševih); oplodena samica v osmih dneh 40 do 50 jajčic v cvétne popke tako položi, da v vsak cvét pride po eno jajčice, iz katerih se okolo srede meseca maja 2 do 3 milimetre dolge ličinke izvalé; živé se ob cvetu in v njem osobito vse prašnike čisto požró; eveč se popolno zapre, posuši in slednjič uničen odpade, kar ljudje sploh in navadno „palež“ imenujejo in po krivici neki strupeni rósi pripisujejo, a to vse pa edino le mali rilčkar „cvétar“ in „cvétna zavijavka“ zakrivita in načinita. Zabubovanje njegovo izvede se koncem maja meseca; a osem dni pozneje pride pa uže kot rilčkar na dan.

Pokončuje se najzdatnje s tem, da se na prtljivostih in špalirjih usušeno cvetje sredi in proti koncu meseca maja, dokler se u njem še ličinke in bube nahajajo, obira in sežge, na visokem drevju pa to izvesti ni mogoče; njegovo premoževanje zatira se pa najuspešnejše, ako se v zimskem njegovem bivališču vniči, kar se doseže z globokim prekopavanjem zemlje okolo drevja, oddrgnevanjem rapove kože raz drevesnih debel, a debela sama naj se potem dobro z apnom pobelijo; to pomore, da ta malo-pridnež na njih več rad ne prezimuje. — Vsako leto bilo bi več ali manj sadja, jabolk in hrušek ko bi ga „cvétar“ in „cvétna zavijavka“ prec pomladi v cvétji tako grozovito in neusmiljeno ne vničevala. Gospodarski list.

Trženje s sadjem je živahno posebno kraj Mure, Drave in Save pa na železniških stacijah. Prekanjeni trgovci znajo pa sadjarja dostikrat prevariti. Neki kupec pride in veliko obeča pa pri prejemu odtegne kar 50 kilo ter neče plačati, ali da nekaj nadavka posestniku ter ga pusti na cedilu prepustivši mu nadavek. Potem pošlje mešetarja, ki po jako nizki ceni sadje izvabi. Tako je kupec in mešetar na dobičku. Kazalo bi, ko bi več posest-

nikov skupaj najelo vagon na železnici in tržilo s sadjem. Najlepše namizno sadje velja 12—14 fl. štrtinjak ali 7—8 fl. za 100 kilo (= 178 $\frac{1}{2}$ funta); dobro namizno sadje 10—12 fl. štrtinjak ali 6—7 fl. za 100 kilo, srednje dobro sadje 8—10 fl. štrtinjak ali 5—6 fl. za 100 kilo, lepo sadje za prešanje 5—7 fl. štrtinjak ali 3—4 fl. za 100 kilo, slabo sadje prešno 3—5 fl. štrtinjak ali 2—3 fl. za 100 kilo.

Dopisi.

Iz Maribora. Naša slovenska posojilnica vrlo napreduje, predzadnjo soboto je imela 12.000 fl. prometa. Res boljših mož nismo mogli temu zavodu dati kot voditelje. — Meščanom se pozna, da je volilna borba prenehala; postali so dosta mirnejši. Nova skladišča v Melji shranjujejo v sebi ogromne množine raznega blaga, ki tam nekaj časa leži, dokler ne pride čas, da se dalje odpošlje po železnicah. — Novo poslopje za hranilnico in deklško šolo za stolnim farovžem hitro raste iz tal; sedaj lotijo se uže drugega nadstropja. Ko bo dozidano, videli bodo meščani potrebo, da se lepemu poslopju raztegne ozka ulica na širen trg do stolne cerkve, kasine in škofijskih hiš. Kazala se bode potreba lepše stolne cerkve. Toda brez denarjev ostanejo želje tukaj samo želje, a denarjev v to svrhu sedaj ni! Iz istega uzroka vlečejo na to, da se zaprta stolna cerkva naj popravi, zlasti presbiterij, namesto oboka bi se jej naj dalo leseno stropje. — Sadja so letos tukaj mnogo nakupili in po železnici dalje poslali. Mošta vozijo vozači zaporedom v mesto, cena polovnjaku je 56 — 80 fl. — Liberalci v Kamci še zmiraj časih zmislijo na tamošnjega bivšega kaplana č. g. Čagrana. Eden izmej njih rekel je nedavno: dobro, da je odšel v Sarajevu, pri nas bi itak ne dobil nič vinske zbirce. Odgovorilo se mu je: to je res, zbirce vinske bi mu ne dali Vi, potem Graze, Pirker, Zwettler, ker nimate nič vinogradov. — Bauernvereinski glavar ni več oskrbnik na grajščini Spielfeld in njegov adjutant je tudi na slabšem konji, kakor je nekdaj bil. Bauernvereinsko delo nič ne napreduje!

Od Ščavnice. II. Da se pa na dolgem potovanji iz Cmereka na Dunaj ne bi samo jednemu rekurzu kaj nenavadnega pripetilo, sklene se zaradi večje sigurnosti jeden prepis naravnoč po „luftbalonu“ do ministerstva poslati, kar se je tudi zgodilo. Oba rekurza sta bila izmed 46 posestnikov od 41, med njimi $\frac{3}{4}$ obč. odbornikov podpisana in takej po zgoraj navedenih potih odposlana. Da bodo Rožengruntarji tako „surovo“ proti volji cmureških mogočnejev rekurirali, tega si ti gospodje namer v spanji niti misliti niso mogli, zato je